

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/28/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613200118
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613200118.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Ladislava Mejštríka, JUDr. Jána Burika, v právnej veci navrhovateľa Bc. X. H., nar. XX. X. XXXX, bytom E. F., X. XXX/XX proti odporcovi F. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. F., Q. XXX/X, o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10P/2/2013-115 zo dňa 3.2.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh otca na zníženie výživného zamietol. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. Po vykonanom dokazovaní, v súlade s názorom odvolacieho súdu vyjadrenom v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, okresný súd posúdil stratu zamestnania u navrhovateľa ako zmenu prechodného charakteru, ktorá nie je spôsobilá založiť tak závažnú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Pri posudzovaní príjmov, schopnosti, možnosti otca prihliadol k potenciálnemu príjmu otca, ktorý by mohol dosahovať, ak by sa zamestnal v pracovnom pomere zodpovedajúcom jeho vzdelaniu, t.j. vo výške minimálnej mzdy. Uviedol, že otec v konaní netvrdil a nepreukázal objektívne okolnosti, ktoré by mu bránili zamestnať sa v pracovnom pomere, najmä zdravotný stav, celodennú starostlivosť o maloleté dieťa a pod., a teda aj v prípade potencionálneho príjmu vo výške minimálnej mzdy by bolo v jeho schopnostiach prispievať na výživu F. H. doposiaľ určeným výživným, ktoré je 120 eur mesačne. Tiež prihliadol na tú skutočnosť, že v období roku 2013 otcovi, na rozdiel od naposledy posudzovaného stavu, nevznikli výdavky na úhradu hypotekárneho úveru vo výške 225 eur mesačne, a od 1.9.2013 otec začal vykonávať živnosť, z výkonu ktorej mal preukázaný priemerný mesačný príjem od septembra 2013 do januára 2014 vo výške 584,55 eur. Ustálil, že od 1.9.2013 sú príjmové pomery otca porovnateľné s príjmovými pomermi v čase rozhodovania súdu v konaní vedenom pod 9P/156/2012. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. s tým, že v danom prípade ide o konanie, ktoré je možné začať i bez návrhu.

Proti rozsudku okresného súdu doručil odvolanie navrhovateľ. Vytýkal okresnému súdu, že nevzal do úvahy, že okrem osobných schopností majú na úspešnosť v hľadaní zamestnania vplyv aj objektívne okolnosti, odhliadnuc od vôle a snahy jednotlivca, ktorými sú regionálne možnosti zamestnať sa, a aktuálna ponuka na trhu práce v mieste bydliska. Kroky, ktoré vyvíjal, nasvedčujú tomu, že mu nie je ľahostajné, či bude môcť plniť svoju vyživovaciu povinnosť, alebo nie a preto sa nestotožnil s názorom súdu, že svojim postojom sa snaží výšku výživného vo vzťahu k synovi minimalizovať. Práve skutočnosť,

že si aktívne hľadal prácu, svedčí o jeho záujme naďalej adekvátne prispievať na potreby syna. Za formalistický považoval postup okresného súdu, pokiaľ zhodnotil ním nezavinenú stratu zamestnania a tým súvisiacu nemožnosť platiť vyživovaciu povinnosť vo výške 120 eur mesačne a pokiaľ skutočnosť, že si aktívne hľadal prácu v ČR, nakoniec vyhodnotil v jeho neprospech. Ďalej vytýkal okresnému súdu, že nesprávne vyhodnotil jeho súčasný príjem dosiahnutý od septembra 2013 do januára 2014 vo výške 584,55 eur, nakoľko tento nie je možné hodnotiť ako mzdu zamestnanca v pracovnom pomere. Ako živnostník má vlastnú odvodovú a daňovú povinnosť. Okresný súd nedostatočne vyhodnotil jeho snahu nájsť si zamestnanie, vykonal dôkazy svedčiace prevažne v prospech jednej strany, čím porušil zásadu rovnosti účastníkov konania a ich práva na spravodlivý proces. Žiadal preto zrušiť uznesenie okresného súdu, vrátiť mu vec na ďalšie konanie a zároveň aby rozhodol, že zameškané výživné za obdobie od 11.4.2013 do 1.9.2013 sa povoľuje splácať v 20 eur mesačných splátkach, splatných spolu s bežným výživným k rukám dieťaťa počnúc dňom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že so znížením výživného nesúhlasí. Jeho potreby sú vo výške ako uviedla matka na pojednávaní 3.2.2014; 60 eur je suma nepostačujúca na životné a školské náklady, trval na výške výživného 120 eur mesačne.

Kolíznym opatrovníkom vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že zníženie sumy výživného nie je v záujme dieťaťa, nakoľko toto dosiahlo plnoletosť, sústavne sa pripravuje na budúce povolanie, s čím súvisia aj ďalšie odôvodnené výdavky, a preto žiadal rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie náležitým vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

I keď je pravdou, že rozhodnutie súdu je možné zmeniť vtedy, pokiaľ dôjde k zmene pomerov, či už na strane oprávneného dieťaťa, alebo povinného rodiča, je potrebné, aby sa jednalo o kvalifikovanú zmenu, ktorá trvalo a intenzívne zasiahne do pomerov účastníkov takým spôsobom, že je nevyhnutné na ňu reagovať novou úpravou výšky výživného.

V preskúmvanej veci sa v priebehu konania preukázalo, že strata zamestnania na strane otca bola iba prechodnou zmenou, nakoľko otec začal vykonávať živnosť, výkonom ktorej dosahuje príjmy. Aj keď je potrebné prisvedčiť otcovi dieťaťa v tom, že fakturované sumy nemožno považovať za čistú mzdu, ale je potrebné z nich odrátať daňové a odvodové povinnosti, podstatným je, že má zabezpečený pravidelný príjem.

Pri posudzovaní zmeny pomerov tak, aby táto mohla ovplyvniť predchádzajúce rozhodnutie o výške výživného, je potrebné zohľadňovať pomery na oboch stranách, tak na strane povinného, ako i na strane oprávneného a vždy je potrebné zohľadňovať ako sa tieto zmeny pomerov vzájomne ovplyvňujú. V preskúmvanej veci bolo nepochybne zistené, že naposledy o výške výživného bolo rozhodované rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 10.12.2012 č.k. 9C/156/2012-32 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 10.4.2013 č.k. 7CoP/13/2013-50, v ktorom sa odvolací súd zaoberal námietkou otca spočívajúcou v tom, že od januára 2013 nastala uňho zmena pomerov spočívajúca v strate zamestnania tak, že na túto pri rozhodovaní o výške výživného vo vzťahu v tom čase ešte maloletému odporcovi, neprihliadal. Takúto zmenu vyhodnotil ako zmenu prechodnú. Napriek tomu otec podal návrh na zníženie výživného, žiadal výšku výživného z dôvodu straty zamestnania znížiť.

Tak, ako uviedol odvolací súd už v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, takýto návrh otca je potrebné považovať za snahu o reparáciu predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výške výživného, ako zásah do

právoplatného rozhodnutia súdu, ktorý sa s okolnosťou straty zamestnania otca vo svojom rozhodnutí, i keď v jeho neprospech, vypořiadal. Strata zamestnania by mohla viesť k zmene výživného iba v tom prípade, ak by sa jednalo o stratu zamestnania z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu a plnenia podmienok pre invalidný dôchodok, teda, ak by sa jednalo o stav trvalý a nenapraviteľný. V danom prípade však otec mal všetky predpoklady na to, aby sa zamestnal, a pokiaľ i objektívne okolností mu neumožnili kontinuálne nadviazať na predchádzajúce zamestnania a zamestnať sa hneď po skončení predošlého zamestnania, je potrebné uviesť, že vzhľadom na schopnosť otca pracovať i pri takejto prechodnej zmene, ktorá mohla byť napr. kompenzovaná podporou v nezamestnanosti, resp. inými dávkami, bola zachovaná schopnosť otca platiť súdom uložené výživné. Navyiac, bolo preukázané, že otec i po strate zamestnania splácal hypotekárny úver na rekonštrukciu bytu, ktorý nebol v jeho vlastníctve, a teda disponoval finančnými prostriedkami, z ktorých i pri prechodnej strate zamestnania bol schopný si svoju vyživovaciu povinnosť plniť.

V ostatnom sa odvolací súd pridržiava svojho predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia a dôvodov, ktoré uviedol vo svojom rozhodnutí okresný súd s tým, že nepovažuje za potrebné tieto ani opakovať, ani osobitným spôsobom dopĺňať.

Odporcovi odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko tento si návrhom náhradu trov neuplatnil, ani nevyčíslil. Taktiež z obsahu spisu nebolo zistené, že by mu v súvislosti s podaným odvolaním navrhovateľa účelne vynaložené výdavky vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e .**